От промине пора снігів,
весна відійде дощовита,
і щедра позолота літа
укриє шир плодючих нив.

Вже поле буйно половіє
і клониться колоссям лан,
і світла радниця — надія
втішає трударів-селян.

Радіє серце хлібороба,
і посміх — уст його оздоба.
Він, перст приклавши до перста,
кладе на себе знак хреста:
"Нехай би тиждень ще стояла
така година і тепло,-
недоля б наша легша стала
і лиха в нас би не було".

Перекладач: Микола Бажан